

MILJÖUTSKOTTETS BETÄNKANDE 18/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om understöd för främjande av bostadsförhållandena för specialgrupper samt till lagar som har samband med den

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 16 september 2004 en proposition med förslag till lag om understöd för främjande av bostadsförhållandena för specialgrupper samt till lagar som har samband med den (RP 170/2004 rd) till miljöutskottet för beredning.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- överinspektör Peter Fredriksson och bostadsråd Riitta Kimari, miljöministeriet
- riksdagsledamot Ilkka Taipale, riksdagen
- budgetråd Pekka Pelkonen, finansministeriet
- konsultativ tjänsteman Viveca Arrhenius, social- och hälsovårdsministeriet
- kreditchef Harri Biström, Statskontoret
- regionchef Kimmo Drotar och kommunaltjänstchef Jorma Lauronen, Statens bostadsfond
- ombudsman Risto Hämäläinen, Boendeservicestiftelsen ASPA
- ombudsman Timo Heinonen, Asuntokiinteistö- ja rakennuttajaliitto ASRA ry

- avdelningschef Varpu Vehmersalo, Invalidförbundet
- ombudsman Markku Virkamäki, Servicestiftelsen för utvecklingsstörda människor
- ombudsman Timo Peltovuori, Centralförbundet för Mental Hälsa
- generalsekreterare Jukka Luttinen, Förbundet för Ungdomsbostäder rf
- verkställande direktör Jorma Heikkinen, Nuorisosäätiö
- avdelningschef Henry Honkanen, Penningautomatföreningen
- specialrådgivare Eero Hiltunen, Finlands Kommunförbund
- verkställande direktör Ulla-Mari Karhu, Finlands studiebostäder Ab
- verkställande direktör Risto Pontela, Finlands Settlementförbund rf
- direktör Antti Neimala, Företagarna i Finland rf
- ombudsman Ahto Aunela, Tampereen vuokralososäätiö
- ombudsman Pirkko Karjalainen, Centralförbundet för de gamlas väl.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår en lag om understöd för främjande av bostadsförhållandena för specialgrupper.

För ordnandet av bostadsförhållandena för specialgrupper behövs det särskilda lösningar utöver de allmänna bostadspolitiska åtgärderna. För att öka utbudet på hyresbostäder med en överkomlig hyresnivå är det nödvändigt att bevilja tilläggsstöd för bostadsprojekt för vissa specialgrupper. Tilläggsstödet ska beviljas som understöd. Understödet ska kunna beviljas bara för sådana hyreshus- och hyresbostadsobjekt som också beviljas räntestödslån. Understödstagare ska vara kommuner och allmännyttiga samfund så som fastställs närmare i den nya lagen. Understöd ska kunna beviljas för såväl byggan- de och anskaffning som ombyggnad.

I samband med att det nya understödssystemet införs slopas vissa understöd som för närvarande beviljas av medel ur Statens bostadsfond och som riktas till bostadsprojekt för specialgrupper.

I propositionen föreslås att även lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrätts- huslån och lagen om vissa understöd som betalas ur Statens bostadsfond ändras till vissa delar. Den sistnämnda lagens rubrik föreslås även bli ändrad.

Propositionen hänför sig till budgetproposi- tionen för 2005 och avses bli behandlad i sam- band med den. Lagarna avses träda i kraft vid in- gången av 2005.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Allmänt

Det är bra att regeringen lägger fram ett lagför- slag för bättre bostadsförhållanden för grupper med särskilda behov på grundval av sitt bostads- politiska program för 2004—2006 så att det pla- nerade understödet kan införas vid ingången av 2005, anser utskottet. Det behövs åtgärder för att förbättra dessa specialgruppers bostadssitua- tion, eftersom den sociala bostadsproduktionen inte når det uppställda målet och det är special- grupperna som lider mest av det relativt sett. Produktion och uthyrning av hyresbostäder för grupper med särskilda behov är inte lockande för den bostadsproduktion som sker på marknads- villkor, eftersom dessa ofta medför merkostna- der när det gäller byggande, disponent och fas- tighetsskötsel, och de boende inte har några eko- nomiska möjligheter att stå för merkostnaderna. Med hänvisning till propositionen och övrig ut- redning anser utskottet propositionen vara be- hövlig och lämplig. Utskottet tillstyrker lagför- slagen men med följande anmärkningar och änd- ringsförslag.

Utskottet anser att det nya stödsystemet be- hövs eftersom de äldre blir allt fler och även t.ex.

därför att det inom en nära framtid blir nödvän- digt att skaffa fram bostäder åt ett stort antal funktionshindrade, som nu bor med sina gamla föräldrar eller en gammal förälder. När en äldre släkting inte längre kan vårda en handikappad person måste man finna boendelösningar som gör det möjligt att undvika ökat institutionsbo- ende. Dessutom behövs det nya lösningar för unga funktionshindrade som behöver självstän- digt boende. När lagstiftningen om bättre bo- stadsförhållanden för specialgrupper blir enhet- ligare och uppdateras blir det lättare att höja stö- det till dessa grupper till en tillfredsställande nivå och att effektivt allokera stödet till de mest behövande. Dessutom lider allt fler av sjukdo- mar som afficierar minnet, vilket kräver nya åtgärder i framtiden.

Problemen beror inte enbart på de ovan nämnda allmänna orsakerna. Det är särskilt problema- tiskt att Penningautomatföreningen av konkur- rensrättsliga orsaker inte längre stöder byggan- det av servicebostäder. Föreningen har finansie- rat boendeservice för grupper med särskilda be- hov i flera årtionden genom stöd till nya bygg- projekt, ombyggnadsprojekt, anskaffning av stödbostäder och tillhandahållande av tjänster som stöder boende. Riktlinjerna för byggande av servicebostäder har ändrats på grund av konkur-

renslagstiftningen, och därmed har det inte längre gått att stödja nya projekt. I praktiken har detta lett till att i synnerhet bostadsproduktionen för funktionshindrade upphört.

Utskottet betonar att det allmänna enligt 19 § i grundlagen ska främja vars och ens rätt till bostad och möjligheter att själv ordna sitt boende. I det nya systemet riktas stödet till de ekonomiskt och socialt mest missgynnade grupperna. Understödet beviljas kommuner och allmännyttiga samfund kombinerat med räntestödslån. Räntestödslagstiftningens bestämmelser om allmännyttighet och kravet på att hyrorna ska grundas på självkostnadspriset säkerställer att stödet går till de boende. Kommuner och allmännyttiga samfund får inte gottskriva ägaren annat än en genom förordning fastställd skälig avkastning på de faktiskt placerade medlen. Kravet på konkurrensneutralitet uppfylls eftersom konkurrenssituationen är densamma för offentliga aktörer och andra aktörer. Vilket företag eller samfund som helst kan godkännas som allmännyttigt samfund under förutsättning att det uppfyller villkoren i räntestödslagen.

Kravet på självkostnadshyra för bostadslägenhet förutsätter att boendekostnaderna och servicekostnaderna kan specificeras. Stödet sänker boendekostnaderna och allokeras direkt till hyresgästen, som därmed får lägre hyreskostnader. Däremot måste t.ex. den service som tillhandahålls i husets servicelokaler upphandlas enligt de normala anbudsförfarandena vid tjänsteupphandling. Kommunerna får bestämma om de tillhandahåller tjänsterna själva eller om de t.ex. köper in dem av utomstående. Utskottet påpekar att problemen med konkurrensutsättning av tjänster som köps in minskar när kommunerna lär sig rätt sätt att genomföra anbudsförfaranden. Vi måste lära oss att utnyttja den tredje sektorn som tjänsteproducent.

Utskottet pekar på grundval av inhämtad utredning på att de beslut som Penningautomatföreningen fattat av konkurrensskäl är synnerligen drastiska. Det behöver enligt utskottets mening utredas hur de grundläggande sociala rättigheternas inverkan på de konkurrensrättsliga be-

stämmelserna tolkas såväl nationellt som på den inre marknaden.

Definitionen av specialgrupper

Regeringen föreslår att understöd ska kunna beviljas för byggande, anskaffning och ombyggnad av både bostadsbyggnader och bostäder. Det är således fråga om ett investeringsbidrag. Specialgrupperna indelas i förslaget i tre kategorier utifrån de faktorer som påverkar den berörda gruppens bostadsförhållanden. Även den maximala storleken på understödet bestäms utifrån samma indelning.

Det finns en risk för att en uppräkningslista av vem som hör till de olika specialgrupperna enligt kategorier som berättigar till olika stödbelopp leder till en oskäligt stel praxis, menar utskottet. Många grupper med särskilda behov, såsom bostadslösa, funktionshindrade, äldre, mentalvårdspatienter, missbrukare och frivillna fångar, kan höra till vilken kategori som helst beroende på stöd- och servicebehov. En kategorisering låter sig inte göras. Livssituationen kan variera stort mellan olika personer och familjer, även inom samma målgrupp. Dessutom kan en och samma person höra till flera specialgrupper samtidigt, exempelvis kan en person med funktionshinder ha mentala problem, alkoholproblem eller närrelaterade problem. Det avgörande är således inte vilken kategori man tillhör, utan behovet av stöd och service.

Även om propositionsmotiven betonar att definitionerna av specialgrupperna ska tolkas flexibelt och att de ska ses som exempel, är 3 § i lagförslaget så formulerad att risken för felaktig lagtolkning inte är helt utesluten. Utskottet föreslår därför att specialgrupperna inte räknas upp på det sätt som föreslagits, dvs. att 3 § i *lagförslag 1 ändras* så att uppräkningslistan av olika grupper i de olika punkterna utgår. Om denna bestämmelse ändras, måste också 7 och 8 § ändras så att hänvisningarna motsvarar ordalydelsen i 3 §.

Det är enligt utskottets mening viktigt att det nya understödet inte leder till social segregation, dvs. till uppkomsten av separata bostads-

komplex för grupper med särskilda behov. Man har inom bostadspolitiken medvetet försökt undvika lösningar där en viss del av bostadsproduktionen reserveras för specialgruppers bostadsbehov. Det har också konstaterats vara en icke önskvärd lösning att placera flera klienter med särskilda behov i samma komplex. Utskottet understryker att även segregationsverkningarna måste hållas i åtanke i uppföljningen av lagen.

Det har påpekats för utskottet att konkurrensen mellan de olika specialgrupperna kan öka när de omfattas av samma understödslag, om understödet inte är tillräckligt stort för att täcka alla grupperns rimliga behov. Dessutom aktualiseras kommunens roll vid en eventuell konkurrenssituation mellan olika grupper, eftersom ett villkor för att understöd ska kunna beviljas enligt 5 § 3 mom. i lagförslaget är att den kommun där bostadsbyggnaden är belägen förordar byggobjektet. Utskottet har uppmärksammat på att det kan uppstå problem i de objekt för serviceboende där flera kommuner är betalare. Det har också framförts att kommunerna kan ha en fördomsfull inställning till bostadsproduktion för vissa specialgrupper, varvid inga projekt kommer att startas.

Utskottet betonar att det i sista hand måste finnas en godtagbar projektplan för att understöd ska kunna beviljas. Planen ska visa att projektet har förutsättningar att fungera, dvs. hur de behövliga social- och hälsovårdstjänsterna och deras finansiering ska ordnas. Kommunens roll är därmed central. Om projektet riktar sig till personer i behov av service i flera kommuner är det lämpligt att alla berörda kommuner får yttra sig. Även då krävs det att den kommun där byggnaden placeras förordar att understöd beviljas. Utskottet vill understryka att man bör undvika den situation som beskrivs ovan genom att ge anvisningar i syfte att intensifiera samarbetet mellan kommuner och mellan bostads- och socialförvaltningen inom en och samma kommun. Det krävs särskild uppföljning av de projekt som inte startas, menar utskottet.

Understödet: maximibelopp och tillräcklighet

Hur mycket understöd?

Storleken på understödet bestäms enligt 8 § i lagförslag 1 så att stödet är 5 % av de kostnader som godkänts för räntestödslån, om boendet inte är kopplat till särskilt stöd, service eller särskilda planlösningar. I denna grupp ingår t.ex. studerande, flyktingar och bostadslösa vars problematik uteslutande relaterar till avsaknaden av bostad. Det beräknade fullmaktsbehovet är 5,5 miljoner euro.

Understödet får vara högst 20 % av motsvarande kostnader när projektet avser att möjliggöra självständigt boende för dem som behöver socialt, psykiskt eller motsvarande stöd. Denna grupp omfattar t.ex. psykiatriska patienter, missbrukare och ungdomar som behöver särskilt stöd. Uppskattningsvis kommer det att behövas 10,5 miljoner euro för denna fullmakt.

Det högsta understödet betalas i den tredje kategorin, ända upp till 30 % av de kostnader som godkänts för räntestödslån. Detta gäller då det utöver stödtjänster även behövs särskilda planlösningar och särskild utrustning. Till denna grupp hör vanligen t.ex. handikappade, personer med demenssjukdomar och äldre med funktionsnedsättning. Fullmaktsbehovet har beräknats uppgå till 18 miljoner euro.

Utskottet tvivlar på om de föreslagna procentsatserna är tillräckligt höga. Bygg- och anskaffningskostnaderna för bostäder till specialgrupper ligger nämligen betydligt högre än för vanliga hyresbostäder. Detta beror på annorlunda kostnadsfaktorer, t.ex. tekniska särlösningar och lokaler för särskild service. Vidare kan nämnas att de som hör till en specialgrupp ofta bor i enpersonshushåll, varvid kostnaderna är högre i relation till större bostäder. Även om man jämför med Penningsautomatföreningens bidrag är de föreslagna understöden små, eftersom föreningen kunde bevilja understöd på upp till 70 %.

Utskottet föreslår med hänvisning till det ovan anförda att understödsprocenten i den tredje kategorin höjs till 35 %. Utskottet föreslår att 8 § 1 mom. 3 punkten i lagförslag 1 ändras i enlighet med detta och förutsätter att regeringen

följer hur väl understödsprocentsatserna räcker till och om de har någon inverkan på om projekt genomförs eller inte. Vidare förutsätter utskottet att regeringen vid behov föreslår en höjning av procentsatserna i syfte att nå de uppställda målen för social bostadsproduktion. En lämplig period för uppföljning av genomförandet är minst två år, eftersom systemet inte kan starta fullt ut förrän vid ingången av 2005 (*Utskottets förslag till uttalande 1*).

Bevillningsfullmakt

Enligt budgetpropositionen får man 2005 bevilja sammanlagt högst 34 miljoner euro ur Statens bostadsfond i understöd enligt lagen om understöd för främjande av bostadsförhållandena för specialgrupper. Understödet ska vara kopplat till räntestödslån. På grundval av samma fullmakt betalas också understödet för det egna kapitalet för objekt som före utgången av 2004 beviljats aravalånereservering för byggande av studentbostäder eller anskaffning av bostäder för bostadslösa och flyktingar. Det nuvarande systemet med understöd för det egna kapitalet för studerande, bostadslösa och flyktingar kommer att slopas, och 2005 kommer räntestödsprojekt för dessa grupper att kunna erhålla ett investeringsbidrag som ersätter understödet för det egna kapitalet.

Utskottet anser på grundval av inhämtad utredning att understödssystemet kan startas med den föreslagna bevillningsfullmakten. Eftersom det rör sig om ett nytt system är det svårt att uppskatta hur stor fullmakten bör vara, i synnerhet under det första året. Regeringen måste ändå uppmärksamhet följa om fullmakten räcker för de praktiska behoven. Om det inkommer fler ansökningar än fullmakten räcker till, måste fullmakten höjas i en tilläggsbudget (*Utskottets förslag till uttalande 2*).

Kommer understödet att fungera?

Utskottet anser att det behövs noggrann tillsyn av hur lagstiftningen om det nya understödssystemet fungerar samt av lagstiftningens direkta och indirekta effekter. Tillsynen bör genomför-

as med särskild hänsyn till vad utskottet framfört i detta betänkande.

Övriga överväganden

Aravalån

Det har påpekats för utskottet upprepade gånger att möjligheten att bevilja understöd bör bevaras även i samband med aravalån. Motiveringen har varit att projektfinansieringen och de tillhörande riskerna då bättre kan kontrolleras. Det har framförts att de finansiella instituten inte har varit intresserade av att bevilja räntestödslån, även om de är helt statsgaranterade. Kopplingen av understödet till räntestödslånen bygger på regeringens principbeslut i det bostadspolitiska programmet att prioritera räntestödslån framför aravalån. Det är viktigt, menar utskottet, att regeringen tillser hur det nya understödssystemet börjar fungera och att den vidtar lämpliga åtgärder om det uppdagas brister i projektfinansieringen.

Ömsesidiga fastighetsaktiebolag

Enligt detaljmotiveringen till propositionen är det möjligt att samma objekt omfattar bostäder för flera specialgrupper. Det högsta understödet kan variera mellan de olika grupperna, och därför kan man enligt motiven använda ömsesidigt fastighetsaktiebolag som bolagsform. Hyrorna kan då fastställas separat för varje bostad, och därmed kan understödet allokeras så som det är avsett. Det har påpekats för utskottet att detta kan leda till att onödiga ömsesidiga fastighetsaktiebolag bildas. Med hänvisning till inhämtad utredning betonar utskottet att det enligt lagförslaget inte är nödvändigt att bilda ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag och att understödet även annars kan fördelas på avsett sätt genom den normala bokföringen.

Sociala kuratorstjänster

Utskottet betonar att det största problemet ofta utgörs av behovet av s.k. sociala kuratorstjänster. Det kan visserligen finnas bostäder att tillgå, men utan tillräckliga sociala stödtjänster har en person som försöker få livet i balans kanske

inte kapacitet till självständigt boende. Det kan också hända att han eller hon blir bostadslös. Utskottet noterar att det understöd som lagförslaget inför är ett investeringsbidrag och att det inte direkt kan användas till att lösa problemet i fråga. Ett investeringsbidrag kan ändå användas till att främja möjligheten att inkludera kostnaderna för de sociala kuratorstjänsterna i driftskostnadshyran, utan att hyresnivån blir oskäligt hög.

Utskottet anser det vara viktigt att man i tillsynen över lagens verkställighet även beaktar om investeringsbidraget i tillräcklig utsträckning indirekt medverkar till tjänsteproduktion eller om det behövs ett särskilt finansieringssystem för att sådana tjänster ska uppkomma. Samtidigt betonar utskottet hur viktigt det är med en projektplan för bostadsfonden. Projektplanen ska ange all stödverksamhet som ingår i boendet, och därmed påverkar den också denna problematik. Fondens expertis på det sociala området måste vid behov förstärkas.

Understödssystemens inbördes förhållande

Penningautomatföreningen har uppgett att den avser att 2005 finansiera ca 1 100 nya bostäder. Av dessa planeras ca 350 vara bostäder för specialgrupper, ca 100 servicebostäder för personer i psykiatrisk rehabilitering och funktionshindrade, ca 250 ungdomsbostäder, ca 300 äldreboenden och ca 80 servicebostäder för äldre och platser på demenshem. Bostadsmålet kommer således att vara ungefär detsamma som för 2004, men däremot sker det förändringar i fördelningen mellan de olika bostadskategorierna av konkurrensskäl. Antalet servicebostäder för äldre, funktionshindrade, personer med missbruksproblem och mentala problem minskar, samtidigt som stödbostäderna för motsvarande grupper blir fler. Antalet ungdomsbostäder uppskattas förbli ungefär detsamma.

Det är viktigt att det föreslagna nya understödssystemet och Penningautomatföreningens understödssystem kompletterar varandra, menar utskottet. Eftersom understöd från Penningautomatföreningen endast kan beviljas allmännyttiga samfund och stiftelser med rättskapacitet,

men inte kommuner, vore det lämpligt att tyngdpunkten för understödet från bostadsfonden ligger på kommunala projekt. Å andra sidan kan allmännyttiga samfund och föreningar alltså i vissa fall få de högre understöden från Penningautomatföreningen. Om Penningautomatföreningen fortsätter att stödja ungdomsbostäder enligt de gällande stödkriterierna, kommer det att produceras lika många ungdomsbostäder som nu. Om föreningen däremot ändrar kriterierna måste situationen utvärderas på nytt, så att produktionen av hyresbostäder till rimligt pris fortsätter. Enligt uppgift tolkar miljöministeriet lagen så att ungdomsbostäderna hör till den andra understöds-kategorin i 8 § även då endast en liten andel av bostäderna i ett ungdomsbostadsobjekt som ska uppföras är avsedda för ungdomar med särskilda behov. Utskottet betonar vikten av att utveckla och fördjupa samarbetet mellan Statens bostadsfond och Penningautomatföreningen.

Dispositionsplan

Utskottet föreslår också att 5 § i lagförslag 1 ändras så att regleringen av statsrådets dispositionsplan preciseras. Enligt propositionen kan statsrådet fastställa en dispositionsplan där det kan beslutas om hur fullmakten ska fördelas på olika objekt för specialgrupper på grundval av bostadsbehovet samt beslutas om de regionala grunderna för användningen av fullmakten. Utskottet föreslår att bestämmelsen ändras på samma sätt som lagen om understöd för reparation av bostäder och energiunderstöd (MiUB 15/2004 rd). Det är fråga om en precisering av fördelningskriterierna för understöd som beviljas på grundval av fullmakten. I syfte att precisera regleringen föreslår utskottet en ändring av 5 § 2 mom. Dessutom föreslår utskottet att paragrafens rubrik ändras så att även dispositionsplanen nämns. Enligt 3 mom. kan understöd beviljas endast för de objekt som förordats av den kommun där bostadsbyggnaden är belägen. Eftersom det är fråga om ett villkor för beviljande av understöd föreslår utskottet att den bestämmelsen ska ingå i 6 § i preciserad form.

Förslag till beslut

Med stöd av det ovan anförda föreslår miljöutskottet

att lagförslag 2 och 3 godkänns utan ändringar,

att lagförslag 1 godkänns med ändringar (Utskottets ändringsförslag) och

att två uttalanden godkänns (Utskottets förslag till uttalanden).

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om understöd för främjande av bostadsförhållandena för specialgrupper

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 och 2 §
(Som i RP)

3 §
Specialgrupper

Understöd kan beviljas för *bostadsprojekt till boendegrupper som behöver särskilt stöd och*

1) (*utesl.*) som har dåliga bostadsförhållanden och exceptionellt låg inkomstnivå (*utesl.*),

2) *vars* boende förutsätter mera stödtjänster än normalt (*utesl.*) eller

3) (*utesl.*) för vilka ordnandet av bostadsförhållandena utöver de stödtjänster som avses i punkt 2 i betydande mån förutsätter speciella lokalitets- eller utrustningslösningar i bostadsbyggnaden eller bostaden (*utesl.*).

(2 mom. *utesl.*)

4 §
(Som i RP)

5 §

Fullmakt att bevilja understöd och dispositionsplan

(1 mom. som i RP)

Statsrådet kan *vid behov i en dispositionsplan besluta om de regionala grunderna för användning av de understöd som delas ut på grundval av fullmakten och om fördelningen av understöden mellan olika objekt för specialgrupper på grundval av bostadsbehovet.*

(3 mom. *utesl.*)

6 §

Förutsättningar för beviljandet

För att understöd skall beviljas förutsätts att

1) bostadsbyggnaden och bostäderna lämpar sig för personer som hör till en specialgrupp (*utesl.*),

2) personer som hör till en specialgrupp har ett långvarigt behov av bostad på orten *och*

3) *den kommun där bostadsbyggnaden är belägen förordar att understöd beviljas.*

(2 mom. som i RP)

7 §

Understödstagare

Om bostäderna är avsedda för personer som hör till *den grupp som avses i 3 § 1 punkten*, kan understöd beviljas alla räntestödslåntagare som avses i 5 § i räntestödslagen.

Om bostäderna är avsedda för personer som hör till *den grupp som avses i 3 § 2 eller 3 punkten*, kan understöd beviljas kommuner, samkommuner eller sådana aktiebolag eller bostadsaktiebolag i vilka en kommun eller samkommun har sådan bestämmanderätt som avses i 1 kap. 3 § 2 mom. 1 punkten i lagen om aktiebolag (734/1978). Understöd kan också beviljas andra räntestödslåntagare som på basis av sin verksamhet kan anses kunna producera och driva sådana bostadsbyggnader eller bostäder som avses i 6 §.

8 §

Understödet storlek

För de bygg-, anskaffnings- och ombyggnadskostnader som godkänts för finansiering med räntestödslån kan understöd beviljas

1) till högst 5 procent när *understödet beviljas för det ändamål som anges i 3 § 1 punkten*,

2) till högst 20 procent när *understödet beviljas för det ändamål som anges i 3 § 2 punkten*, och

3) till högst 35 procent när *understödet beviljas för det ändamål som anges i 3 § 3 punkten*.

(2 mom. som i RP)

9—15 §

(Som i RP)

Utskottets förslag till uttalanden

1. *Riksdagen förutsätter att regeringen följer hur produktionen av bostäder för specialgrupper kommer igång och vidtar behövliga åtgärder om många projekt inte startas.*

2. *Riksdagen förutsätter att regeringen följer hur bevillningsfullmakten för specialgruppers boende räcker till och att den vid behov föreslår en höjning av fullmakten i en tilläggsbudget.*

Helsingfors den 30 november 2004

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Pentti Tiusanen /vänst
vordf. Heidi Hautala /gröna
medl. Susanna Haapoja /cent
Rakel Hiltunen /sd
Tuomo Hänninen /cent
Antti Kaikkonen /cent
Inkeri Kerola /cent
Kari Kärkkäinen /kd
Jouko Laxell /saml

Mikaela Nylander /sv
Heikki A. Ollila /saml
Säde Tahvanainen /sd
Satu Taiveaho /sd
Unto Valpas /vänst
Ahti Vielma /saml
Pia Viitanen /sd
ers. Oras Tynkkynen /gröna.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Ekroos.